

SUCKEN

Nr. 4, 2008

För, av och om Sveriges Unga Katoliker

**Tema:
Omvändelse**

SUCKEN

Sucken är en medlemstidskrift för Riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Alla registrerade medlemmar över 13 år får Sucken fyra ggr/år.

Suckens material produceras främst av unga katoliker för unga katoliker. Sucken bör inte ses som den Katolska Kyrkans officiella trycksak.

Kontakt: sucken@suk.se

Redaktör & layout:
Kristoffer Mauritzson
08 – 642 38 19

Redaktionsgrupp:
Gustav Ahlman, Linköping
Sara Al-Basri, Stockholm
Heba Faraj, Gävle,
Belita Toppo, Stockholm
Andreas Johansson, Umeå
Br. Johan Lindén OP, Lund
P. Mariusz Chamarczuk SDB,
Stockholm

ISSN 0346-1998

Ansvarig utgivare:
Sara Lann

Tryck: Exakta, Hässleholm

Sveriges Unga Katoliker
Box 4007
102 61 Stockholm

Besöksadress:
Skånegatan 65, Stockholm

Tel: 08 – 641 78 15
Fax: 08 – 556 017 74

www.suk.se

STANNA I STALLET

Julens glädje gäller hela livet

Julen är här, och det är dags för oss att välja väg. Det lilla knytet i krubban ser ut som vilken bebis som helst. Han sover, äter, kissar och bajsar, och klarar sig inte många minuter utan sin mamma. Men herdarna och de tre vise männen vittnar om den nyföddes hemlighet: här ligger Vägen som leder hem till Gud.

Han har kommit som en gåva, inte bara till Maria och Josef utan till dig och mig. Han vill träda in i vår svaghet, vårt lidande och död för att leda oss ut, till ett oändligt, oförstörbart Liv. Han är Vägen, men han är också målet.

Skall vi välja denna väg? Då måste vi våga bli lika beroende av honom som han är av Maria på juldagen. Vi måste låta honom ta platsen i centrum av vårt universum – den plats där vi helst placerar oss själva. Vi måste erkänna att vi inte är den sol kring vilken allting kretsar.

Nej, vi är som små planeter som kretsar kring honom. Vi skall få vårt ljus från honom, och låta det speglas till vår nästa som sitter i mörkret. Men då måste vi vända om – göra en 180° vändning, från oss själva till honom. Från Jag-centrering till Jesus-centrering.

Många säger "nej, den vägen är alldeles för svår, den är inte för mig – jag nöjer mig med att sitta här och titta på en stund". Men några få säger "kosta vad det kosta vill – jag skall gå Livets Väg. Jag vet att jag inte kan göra det av egen kraft, men han har ju lovat att hjälpa mig varje steg på vägen."

Frågan är inte vad vi klarar av, utan vad vi *vill*.

Helgonen, de som har valt denna väg, vittnar med en röst om den totala frihe-

ten, lyckan och friden som Vägen leder till. Ändå väljer så många en annan väg.

Vi är nämligen fria att vända Kristusbarnet ryggen, traska ut ur stallet och leta upp närmaste skyltfönster. Där kan vi låta oss lockas av löften om "det goda livet": snyggare, bekvämare, mer väldoftande, mer underhållande. Ett liv där vi har full kontroll över varje detalj, superkompetenta och självtillräckliga. Det är den andra vägen. Men vart leder den?

Omvändelsen är ett mysterium och ett äventyr som ligger öppen för alla. Det finns bara *en* Livets Väg – ändå är den helt personlig för var och en av oss. Vägen kan verka smal och besvärlig, ibland till och med skrämmande. Är det värt det? Det måste vi själva avgöra. Vi måste göra vårt val i fullständig uppriktighet – ärliga mot oss själva, mot Gud och mot varandra.

En bra början är att dröja kvar en stund i förundran över den Allsmäktige som lät sig läggas som ett litet jollrande knyte i krubban. Gåvan är given. Skall vi ta emot den? God Jul! ❀

**Kristoffer M
Redaktör**

PS: Vi på SUK har en särskild önskan: att du och dina vänner går in på www.suk.se och registrerar er som medlemmar. Det är gratis! Läs mer på annat håll i tidningen.

A pine branch with a red Christmas ornament is positioned in the top right corner of the page.

I detta nummer:

- 4 – 5 Klippt & skuret
- 6 Hiphop i Jesu namn
- 7 – 8 Förlåtelsen helar
- 10 – 11 Herdarnas berättelse
- 12 – 13 Guide till omvändelse
- 14 Om Augustinus
- 15 En bön
- 16 – 17 Framtidskongress 2008
- 18 Ur arkivet
- 20 SUK & Bilda
- 21 På G i regionerna
- 22 Ens svensk i Japan
- 23 Ett gott skratt

www.suk.se

"Om någon hade sagt mig att jag en dag skulle bli påve, då hade jag pluggat mer."

Johannes Paulus I (1912 – 1978)

Barnatro under luppen

En forskare i Oxford menar sig ha bevisat att tron på en högre makt finns i barnets medvetande från födseln.

– Om en handfull barn fick växa upp ensamma på en ö, skulle de tro på Gud, hävdar han.

Det är Justin Barrett, forskare vid Oxfords centrum för antropologi, som redovisat nya resultat från psykologiska exper-

iment med barn. Forskningen visar att barn har en benägenhet att tro på en gud, eftersom de förutsätter att världen skapats med ett syfte. Doktor Barrett menar att små barn har en tro, även om de inte lärt sig tro genom familjen, skolan eller samhället omkring dem, skriver tidningen Daily Telegraph.

– Forskningen under de senaste åren har visat att mycket mer verkar vara inbyggt i barnets naturliga utveckling, än vi trodde tidigare, inklusive en benägenhet att se världen som designad och meningsfull och att någon intelligent kraft står bakom meningen med alltihop, sa han till BBC.

I en studie tillfrågades sex- och sjuåringar varför den första fågeln existerade. De svarade "för att skapa fin musik" och "för att världen blir fin med fåglar". Dr Barrett hänvisar också till antropologer som menar att barn i kulturer där de inte får tillgång till religion, ändå utvecklar en tro på Gud.

– Barns normala och naturliga tänkande gör dem benägna att tro på skapelse och intelligent design. I kontrast är evolution onaturligt och väldigt svårt att tro på för det mänskliga psyket, visar Barretts forskning. Han menar att barn tror på kreationism hellre än evolution, oavsett vad de lär sig av föräldrar och lärare.

dagen.se

Troende? Bild: Chris Greene/Stock Exchange

Thérèse, 15 år gammal

Helgon och rymdfarare

Innan astronauten Ron Garan åkte med rymdfärjan Discovery på ett tvåveckors uppdrag i rymden, frågade han sina vänner i ett karmelitkloster i Texas om de ville sända med honom något. De gav honom en liten relik av den heliga Thérèse av Lisieux, karmelitnunnan som dog 1897 endast 24 år gammal och blev ett av världens mest älskade helgon.

Thérèse skrev vid ett tillfälle att hon hade velat "predika evangeliet på alla fem kontinenter samtidigt, och missionera från skapelsens början till tidens fullbordan". Nunnorna tyckte att en rymdresa därför verkade lämplig för helgonet, och samtidigt anförtrorde de hela jorden till hennes förbön.

zenit.org

ABORTLÄKARE FICK OVÄNTAT BESÖK

Helgonen är verkligen inga latmaskar. De arbetar för fullt med att leda folk till omvändelse. Stojan Adasevics liv vändes upp och ner när den helige Thomas av Aquino, mer än 700 år efter sin hädanfärd. Artikeln är från www.katobs.se.

Den spanska dagstidningen "La Razón" har publicerat en artikel om den tidigare "abortkämpen" Stojan Adasevic som plötsligt blev en ivrig abortmotståndare. Dessförinnan hade han utfört 48 000 aborter, ibland så många som 35 per dag. Nu är han den viktigaste pro-life-ledaren i Serbien efter att tidigare ha varit den kändaste abortläkaren i landet.

"Under den kommunistiska regeringen fick medicinstudenterna lära sig att abort inte var något annat än ett borttagande av en vävnadsklump," rapporterar tidningen. "Ultraljudapparater som gör det möjligt att få se fostret infördes inte förrän på 1980-talet, men detta fick honom inte att ändra mening. Men han började drömma mardrömmar."

Adasevic beskriver sin konversion på följande sätt: "Han drömde om en vacker äng full med människor som lekte och skrattade. De var mellan 4 och 24 år gamla. Men när de fick se honom sprang de sin väg förskräckta. En man klädd i en svart-vit dräkt stirrade på honom i tystnad. Drömmen kom tillbaka varje natt och varje gång vaknade han badande i svett. En natt frågade han mannen i svart och vitt vem han var. 'Jag heter Thomas av Aquino', svarade mannen i drömmen. Adasevic, som fått sin utbildning i kommunistiska skolor, hade aldrig hört om dominikanernas stora helgon. Han visste inte vem mannen var."

"Varför frågar du mig inte vilka dessa barn är?" frågade den helige Thomas av Aquino i drömmen.

"Det är de barn som du dödade med dina aborter", sade helgonet. "Adasevic vaknade helt förundrad

och beslöt sig från den tiden att inte utföra flera aborter", berättas det i artikeln.

"Samma dag kom en kusin till honom till sjukhuset med sin flickvän som var gravid i fjärde månaden. Hon önskade få sin nionde abort utförd, något som var ganska vanligt på den tiden i länderna som tillhörde det sovjetiska blocket. Läkaren gick med på att utföra den. Istället för att ta ut fostret bit för bit, beslöt han att hugga upp det och ta ut det i en enda klump. Men babyns hjärta kom ut fortfarande bultande. Då insåg Adasevic att han hade dödat en mänsklig varelse."

Efter denna upplevelse "sade Adasevic till sjukhuset att han inte längre ville utföra några aborter. Aldrig tidigare hade en läkare i det kommunistiska Jugoslavien tagit ett sådant beslut. De halverade hans lön, sade upp hans dotter från hennes arbete och förbjöd hans son att komma in på universitetet."

Efter flera år, under vilka man presade honom att gå tillbaka till den tidigare sysslan och han var nära att ge upp, drömde han ännu en dröm om Thomas av Aquino.

"Du är min vän, fortsätt på samma sätt," sade mannen i den svart-vita klädningen till honom. Adasevic engagerade sig i pro-life-rörelsen och lyckades få den jugoslaviska tv-stationen att visa antiabortfilmen *The Silent Scream* av doktor Bernard Nathanson två gånger."

Adasevic har berättat sin historia för olika tidskrifter och tidningar i hela Östeuropa. Han har gått tillbaka till den ortodoxa tro som han omfattade i sin barndom och har börjat studera Thomas av Aquinos skrifter.

"Thomas som var påverkad av Aristoteles skrev att det mänskliga livet börjar fyrtio dagar efter befruktningen," skrev Adasevic i en artikel. La Razón kommenterade att Adasevic "tror att helgonet kanske ville be om ursäkt för sitt misstag". I dag fortsätter den serbiske läkaren att kämpa för de ofödda och deras rätt till liv.

Publicerad med tillstånd från katobs.se

"Jag heter Thomas av Aquino"

Namn: David Harris
Ålder: 24
Bor: Västra Skogen (förort till Stockholm)
Gör: Pluggar teologi, jobbar som ungdomsledare i Kista där han växte upp. Gör just nu reklam för skivan Misericordia.

Lyssna och läs mer på
www.misericordia.se

I DITT NAMN

David gör tung hiphop om Guds barmhärtighet.

När David Harris var sexton åkte han och kompisen Alexander Papadimas till Taizé, tillsammans med en grupp ungdomar från Svenska Kyrkan i Kista. Taizé är en ekumenisk klosterkommunitet som blivit känd för sin innerliga tro, de meditativa sångerna och förmågan att väcka ungdomars nyfikenhet på Kristus och det andliga livet. Här började David reflektera över sin egen tro och sin relation till Gud.

– Enkelheten i brödernas liv, deras vittnesbörd, deras ja till Kristus – det öppnade mina ögon för att relationen till Gud måste få konsekvenser i ens liv, säger David.

relationen till Gud måste få konsekvenser i ens liv

Han har återvänt till Taizé varje år sedan dess, och det var också där idén föddes till Misericordia – en hiphopskiva helt inriktad på erfarenheten av Guds barmhärtighet.

Många nätter

David arbetar deltid som ungdomsledare i Kista, samtidigt som han går en teologisk utbildning. Det finns alltså inte mycket tid över för musiken, men efter många

nätter vid skrivbordet och i studion är skivan nu äntligen klar.

David kallar sin musik för ”apostolisk hiphop”. Det går inte att missa budskapet på skivan: Jesus är den som bär, den som gör livet helt mitt i alla svårigheter – att tjäna Honom är värt varje uppoffring.

Låten Var Hälsad är riktad till Maria, Jesu moder. Det är extra betydelsefullt med tanke på att David även riktar sig till kristna som normalt inte vänder sig till Maria i sina böner.

– Jag har bara fått positiva reaktioner från protestanter, de älskar Var Hälsad! förklarar han.

Kontakten bröts

David är uppväxt med sin mamma som kommer från Polen. Han minns barndomens mässor, men säger att någonstans under uppväxten bröts kontakten med Kyrkan, och vägen tillbaka har alltså gått genom ekumeniska sammanhang. Splittringen mellan de kristna har blivit en personlig smärta för David, som delar kärleken till Jesus med sina vänner från andra samfund.

Målet med Misericordia är alltså att nå ut med Evangeliet på ett sätt som folk kan ta till sig – inte minst ungdomar.

– Jag vet att många unga kristna lyssnar på hiphop; jag ville fylla ett tomrum i deras kultur, dit Kyrkan ofta inte når.

Om Guds frånvaro

En stor del av skivans texter är böner: tackböner och förböner, men även en klagopsalm – ”Rädda Mig”, som uttrycker ångest och känslan av Guds frånvaro.

– Det är viktigt att ha med, eftersom det är så livet ser ut. Alla som tar tron på allvar vet det, och Bibeln vittnar om det: Livet med Gud är också en kamp, det är så man växer och mognar.

Och precis som i Bibelns psalmer återkommer David ständigt till förtröstan och överlåtelse åt Jesus som aldrig överger sina vänner. Som i låten ”I Ditt Namn”:

”...men jag vet att du är fylld av barmhärtighet. Du är i mig, bär mig, lär mig utan svek. Lojalitet – trygg, när Herren själv vaktar min rygg.”

Text: Kristoffer M

Förlåtelsen heter

I förra numret av Sucken berättade en tjej om såren efter en abort.
Här berättar syster Veronica OP om sina erfarenheter av förlåtelsens kraft.

När jag träffade Virginie väntade hon sitt fjärde barn. Hon, hennes man, Olivier, och deras barn bildade en varm och harmonisk katolsk familj. Så småningom berättade hon för mig sin livshistoria. Hon hade vuxit upp i en katolsk familj och varit engagerad i olika ungdomsgrupper i sin församling. Hon hade som tonåring tagit ställning mot abort och varit engagerad i antiabortrörelsen. Burit knappen med dess märke...

Efter studenten hade hon flyttat till ett kollektiv i Sydfrankrike – det var den gröna vågens tid. Man skulle utforska nya vägar, lämna det bekväma livet i städerna, leva nära naturen i en tolerant och kärleksfull gemenskap, utan för många regler. Hon och många andra bars av entusiasm, generositet och höga ideal. De skulle vara en modell för hela samhället.

Efter några månader blev Virginie gravid. Den unge mannen hon hade blivit kär i ville inte veta av vad som hänt. Det

var hennes problem, hon fick klara det själv. Vad göra? Hon vågade inte vända sig till sin familj, vad skulle de säga? Hos de andra fanns inget stöd att få.

Hon kände sig alldeles ensam, förtvivlad och såg ingen utväg. Den enda lösningen hon kunde se var att göra abort. Hon gjorde det. "Efteråt kunde jag inte leva längre. Jag var som död inuti. Det var ett enda kaos och ett stort mörker." Hon var frestad att ta sitt liv.

Efter några fruktansvärda veckor tänkte hon – som en utväg – att bikten kanske kunde hjälpa henne att bli av med den tunga bördan som tryckte ner henne.

- Jag gick till bykyrkan, berättade Virginie. Jag visste att där fanns en gammal präst som var nästan döv. Jag gick in i biktstolen och berättade vad som hade hänt. Jag tror inte att han hörde vad jag sa, men han gav mig avlösningen. Men mörkret och förtvivlan skingrades

inte. Hon försökte överleva och släpade sig fram ännu några veckor. Men då skedde undret! En präst kom på besök i kollektivet. Med en gång fick hon förtroende för honom, hon förstod att han skulle kunna hjälpa henne. Hon berättade för honom vad hon hade gjort och hur hon hade gått till den gamle byprästen som hörde så dåligt. Hon ville bikta sig på nytt. Då sa prästen:

- Nej, du har redan biktat dig och fått avlösningen. Gud har förlåtit dig men du har inte tagit emot förlåtelsen. Vi ska be så att du kan öppna ditt hjärta och låta Guds barmhärtighet besöka dig och hela dig. Så småningom blev hon helad och efter några år var hon istånd att gifta sig, att kunna säga Ja för hela livet.

Abort är ingen bagatell, som samhället omkring oss kan påstå. Kvinnan har handlat mot sin natur och blivit djupt sårad av det. Många gånger är kvinnorna inte medvetna om det. När de mår dåligt

Bild: Creactions/Stock Exchange

GENOM HANS SÅR ÄR VI HELADE

JESAJA 53:5

efter en abort får de ofta inte ens lov att känna som de gör. Det finns inget utrymme för det. Livet går vidare. De måste klara sig bäst de kan med sina sår. De förtränger det som har hänt. Leda är det som mer eller mindre kommer att präglade hela livet.

Som kyrka har vi ett glatt budskap till alla dessa lidande kvinnor. Vi vet att Jesus är den som tar bort världens synd. Han har dött för oss. Hans förlåtelse är utan gräns och kan hela våra hjärtan. Men vi måste ge honom våra synder för att de ska kunna bli förlättna och vi bli helade.

Som kristna måste vi själva bli medvetna om detta glada budskap och kunna vittna om det för andra. Vårt hjärta måste fyllas av Jesu egen kärlek till människor, så att vi kan möta kvinnor som genomgått en abort med kärlek, respekt, medlidande, utan att döma.

Att inte döma är inte samma sak som att bagatellisera handlingen eller att säga att "Guds kärlek är så stor, att Gud är så upphöjd över allting att han förlåter i alla fall, att det inte betyder någonting för honom." Jesus har ju dött för våra synder. Att inte döma är att skilja människan från hennes handlingar och inte stänga in henne i det hon gjort.

Att inte döma är att handla som Jesus. Han kom inte för att döma, utan för att förlåta, för att hela. Jesus anklagar oss inte. Men vår fiende djävulen gör det, han "som anklagar oss dag och natt inför vår Gud." Han vill få oss att leva instängda i oss själva, i våra tillkortakommanden, i våra synder, i vår förtvivlan. Att glömma att vi har en Fader i himlen, att Jesus har räddat oss.

Man behöver andra människors hjälp och ovillkorliga kärlek för att våga tro på kärleken, tro på att förlåtelsen är möjlig, tro att vi inte är dömda att leva i våra synder. Man behöver kärlek för att närma sig det sår som ofta är förträngt, men som likväl finns inom en; för att bli medveten och kunna tala om det som har hänt; för att inse och erkänna att man inte bara var ett offer, utan har del i ansvaret för det som skett. Det kan ta tid. Det kan vara en lång och mödosam väg att gå.

Det krävs mod för att låta kärlekens ljus lysa i vårt mörker, ljuset som öppnar hjärtan och samtidigt avslöjar synden. Att konfronteras med det man gjort, erkänna att man har orsakat död och inte liv är fruktansvärt. Det gör ont, det är som ett tveeggat svärd som skär rakt genom hjärtat. Man klarar inte av det själv. Man måste få hjälp. Någon annan måste hålla en i handen, bära en i sitt hjärta.

Vi som medkristna måste be Gud att han väcker vårt medlidande så att vi, som den gode samariern, kan hjälpa dem som är i nöd och som vi möter på vår väg.

När en kvinna kan bekänna sin synd för att hon vet att hon är älskad, och får avlösningen i bikstens sakrament, då kan förlåtelsen börja verka i henne och hon blir helad. Jesus lyfter inte bara bort bördan från henne. Han skapar i henne ett nytt hjärta, ett nytt liv. Kvinnan vet ofta intuitivt om det ofödda barnet är en flicka eller en pojke. Hon kan ge det ett namn och överlämna det i Jesu armar, han som har sagt "Låt barnen komma till mig".

Hon vet nu att detta barn lever hos Gud. Hon får en relation till det. Hon kan bli mor till sitt barn. Hon har i himlen ett barn som ser på henne med kärlek, som tackar henne för det liv det fått.

Man kan även fira en mässa så att både modern, barnet och allt som hänt i samband med aborten blir indraget i Jesu liv genom hans död och uppståndelse. Det är viktigt att be även för fadern till detta barn, vare sig han vet det eller inte. Han har också blivit sårad i sin mänsklighet och behöver förlåtelse och helande.

Det är aldrig för sent att bli förlåten och helad, att överlämna sitt barn åt Jesus. Det kan ske många år efter aborten. Guds förlåtelse är inte begränsad i tid och rum, den ges alltid i överflöd. Den som själv har gått denna väg kan hjälpa andra och bli till välsignelse för många. ✿

Syster Veronica Tournier OP

STÖD SUK BLI MEDLEM!

SUK har knåpat ihop en ny hemsida, fylld med information, nyheter och smarta funktioner.

Bäst av allt är att du kan bli medlem snabbt, lätt och helt gratis!

SUK behöver fler medlemmar. Vi är nämligen beroende av statsbidraget, som grundas på antalet registrerade medlemmar. Tidningen Sucken ges ut tack vare detta bidrag.

Att vara ung och medlem i Katolska Kyrkan ger inte automatiskt medlemskap i SUK! Du måste registrera dig hos oss!

Gå in på www.suk.se och bli medlem både för 2008 och 2009. Medlemsantalet för 2008 behöver nämligen ökas!

Medlemskapet ger dig förmåner, som t ex medlemstidningen Sucken. Dock bestämmer du själv hur ditt engagemang skall se ut, och är inte förpliktigad till något! Läs mer på hemsidan.

DE FÖLJDE STJÄRNAN

En julmeditation
av Ola Samnegård

Plötslig var visionen borta. Allt var som vanligt igen. Inga änglar syntes längre på den stjärnklara himlen. Vargarna hördes yla på avstånd. Deras färhjord låg och sov i det halvt uttorkade gräset. Skulle de verkligen lämna det enda levebröd de hade till att bli uppätet av vargar? Visionen hade varit så stark och verklig bara för ett ögonblick sedan. Men att lämna allt?

– Dock är inte allt som vanligt, konstaterade gamle Aron, där borta precis över staden, strålar den klaraste av stjärnor.

I den månlösa natten kunde de alla se hur stjärnans ljus speglade sig i den gamles ögon. Visst hade gubben alltid haft ovanligt klara ögon, men det fanns ändå något oförklarligt i återspeglingsens styrka. De kunde bara inte låta bli att undersöka vad som gjorde den natten olik alla andra. Vallhundarna väcktes försiktigt för att vakta hjorden medan de var borta. Sedan var det bara att skynda iväg utför slänten ner mot den lilla staden.

Herdarna sprang så fort att skinnet under deras härdade fötter skavdes av mot det steniga underlaget. Men det tänkte ingen på. Stjärnans tilldragande kraft fick dem att helt bortse ifrån smärtan i fötterna och de kyliga virvelvindarna som svepte omkring dem. Doften av mandelblommorna längs gångstigen var däremot starkare än vanligt.

Nu började de fyrkantiga husen i stadens ytterkant anas i stjärnljuset. De kom ut på den stora vägen som ledde ned mot staden. Trots att det var mitt i natten ringlade där en strid ström av kameler, åsnor och människor med facklor i händerna. Med andra ord gick det inte gärna att springa längre. Det var bara att anpassa tempot efter folkmassan.

När de kom in i staden gick det knappt längre att själv styra över sina steg. Trängseln bland alla som sökte efter natthärbärge gjorde att det mesta av deras förflyttningar gick ut på att undvika brandfara. Mantlar och brinnande facklor

fick bara inte komma för nära varandra. Herdarna halvt gick halvt föstes fram längs de dammiga gränderna. Till slut blev allt dock stilla.

Tydligen hade de hamnat på en öde bakgård. Stjärnan stod nu mitt över deras huvuden, men intet annat syntes. Var skulle de nu ta vägen? Hade visionen trots allt bara varit en önskedröm? Var deras fär utlämnade till vargarna helt i onödan?

En iskall vind grep tag i deras mantlar. Fötterna värkte outhärdligt. Det var uteslutet att gå tillbaka inatt. De hade också förstått att även med giltigt skäl och pengar var det näst intill omöjligt att få tak över huvudet i staden under dessa dagar. Ingetdera hade de.

– Men vänta, sade Aron, jag tror att jag ändå känner en svag ström av värme från det här hållet. På knäna följde de den gamles röst. Fötterna värkte så mycket att det var otänkbart att gå på dem. Snart kände alla hur värmen kom emot dem,

tillsammans med den välbekanta doften från en blandning av hö och djurspillning. Ingen tvivlade på att de snart skulle finna värme och skydd för natten.

Stjärnhimlen försvann över deras huvuden samtidigt som de upptäckte att en svag liten oljelampa längst inne i stallen gjorde sitt bästa för att lysa upp dess väggar. Väggar och väggar, förresten. Oljelampan avslöjade att stallen som de befann sig i, inte var byggt av människor. Det visade sig vara en grotta som tjänstgjorde som boning åt husfolkets boskap. Först nu såg de att de aldrig hade kommit in i grottan om de hade gått raklånga. Grottöppningen var alldeles för låg.

Till vänster låg ett par oxar och sov vid den kala grottväggen. På andra sidan slumrade några getter. Det enda som inte tycktes stämma med ett helt vanligt stall var den lilla oljelampan som stod där och brann mitt i natten. Kanske var det bara någon som hade glömt den här. En åsna kom lunkande ur mörkret. Den gick fram

till en matho invid oljelampan och böjde ner huvudet som för att äta. Men istället för att börja smaska i sig av höet, var det som om åsnan började slicka på något. Ett svagt gnyende hördes. Genast kom någon framspringande ur mörkret. Det var en knappt giftasvuxen flicka i trasiga kläder. Åsnan tog några steg bakåt. Flickan tog upp ett knyte ur mathon. Hon lade barnet invid sitt bröst och sade lugnande:

– Min son, min son, gråt inte min son.
Herdarna stod på knä inför modern och barnet. Om de bara sett den unga flickan hade de kunnat ge vad som helst på att hon var jungfru. Aldrig förr hade de sett ett par så oskuldsfulla ögon. Men kunde verkligen denna lilla jänta och hennes nyfödde son vara de som skulle befria folket?

I oljelampans flackande sken verkade flickan och barnet långt mer utlämnade än herdarna själva. Då kom en äldre man ut ur skuggorna, också han med enbart trasor på kroppen. Han gick rakt över det

skrovliga grottgolvet och kom ända fram till herdarna.

– Vilka är ni och vad vill ni, frågade han vänligt men bestämt.

Männen stammade fram hela nattens händelseförlopp.

– Men då har ni kommit helt rätt, sade han när deras berättelse var till ända. Min trolovade, han nickade in mot den ammande flickan, och jag har också haft besök av änglar...

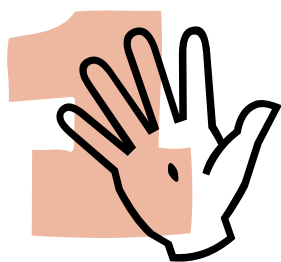
Precis när hans historia fullbordades, kastade morgonsolen in sina första strålar genom den trånga grottöppningen. Lövsångarnas lovsång utanför strömmade också in till den nyfödde. Nu kunde herdarna inget annat än tro på detta underbara barn.

Av: Ola Samnegård

Målningen "The Nativity" av den amerikanske konstnären Jon McNoughton, som skriver: "De ödmjuka herdarna var de första som fick se det Kristusbarn som profeterna talat om. Deras glädje och tacksamhet måste ha varit överväldigande". Använd med tillstånd av McNoughton Fine Art – www.mcnoughtonart.com.

En liten guide till omvändelse

Jesu närvaro

Sann omvändelse är en människas *svar* på Jesu gåva: att Han gett sitt liv för oss. Det är genom Honom vi vänder om till Gud. "Han har älskat oss först."

Kristus är Guds Ord, genom vilket allting är skapat (även vi själva). Han är närvarande för oss alltid och överallt. Vi kan alltid tala till Honom, och så göra Hans närvaro personlig för oss.

Genom Kyrkan är Jesus närvarande på många kraftfulla sätt: Han talar till oss när vi läser Skrifterna med andakt. Han kommer genom sakramenten till dem som tar emot dem i hängivenhet och vördnad – särskilt i den heliga Eukaristin (nattvarden).

Kristus talar också genom de fattiga, de sjuka, de nödlidande. Ibland kommer han till oss genom en väns kärlek och stöd.

Vi måste rikta vår omvändelses böner till Jesus Kristus som en levande, lyssnande och svarande vän. Vi kan gå igenom en personlig förändring utan detta, men det kommer inte att vara en kristen omvändelse.

Beroende av Kristus

När vi erkänt Jesu personliga närvaro kommer nästa steg: att erkänna inför Honom att vi är hjälplösa och förlorade utan Honom som är Sanningen, Vägen och Livet.

Det finns många skadliga former av beroende, men att våga vara beroende av Gud och Hans Son är annorlunda, och ger oss "Guds barns sanna frihet".

Beroendet av Kristus måste vara uppriktigt. Det räcker inte att bara säga att vi behöver Jesus. Vi måste också besluta oss för att lämna över vår vilja och våra liv till Honom.

Vi skall inte bli förvånade om detta steg måste upprepas ofta!

Moralisk inventering och bekännelse

När vi förstått att Gud vill oss väl, kan vi börja en djärv moralisk granskning av vårt liv och våra gärningar. Nu låter vi Jesu lära, Hans liv och bud vara måttstocken – inte våra egna önskningar eller samhällets normer.

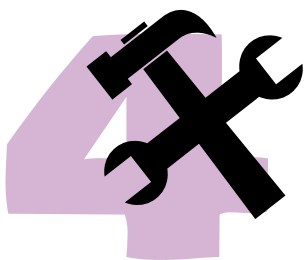
Vi gör alltså en grundlig personlig rannsaking av våra relationer och handlingar. Vi bekänner våra brister öppet för Gud och en medmänniska, och vi ber Gud att avlägsna alla våra fel och brister. Denna process får fortgå under resten av livet.

Bikten är ett underbart medel för att ta emot Guds nåd och förlåtelse på ett konkret sätt. Dock behöver vi regelbundet göra en ordentlig, detaljerad genomgång av våra karaktärsfel, vilket inte alltid hinns med i biktstolen. Detta kan göras med en andlig vägledare, för att sedan lämna över alltihop i försoningens sakrament (bikten).

Här är det viktigt att komma ihåg att Gud är vår läkare – inte vår motståndare. Rannsaking, syndabekännelse och förlåtelse är ett sätt för mig och Gud att tillsammans avlägsna allt som hindrar vår relation och mitt andliga liv.

Omvändelse handlar inte om att byta religion. Det är inte något man gör en gång för alla. Det är en hjärtats attityd, en ständig process och en vandring. Det handlar om att bli sann människa med Jesus, så att Han kan göra oss delaktiga i Guds eget liv. Förutsättningarna är de bästa tänkbara: Kyrkan, Helgonen, Änglarna – ja Gud själv står redo att hjälpa oss. Det är bara att sätta igång!

Dessa steg är inspirerade av boken *the Reform of Renewal*, av Fader Benedict Groeschel CFR, som i sin tur inspirerats av Anonyma Alkoholisters tolvstegsprogram för "tillfrisknande genom andligt uppvaknande".

Riktig Botgöring

Att "göra bot" betyder att vi gottgör och försöker återställa den skada som vi gjort mot Gud, mot andra och mot oss själva.

Botgöring är att rensa upp bråten som vi lämnat efter oss genom vår synd, att "reparera" våra relationer. Många förnekar detta ansvar, eftersom blotta tanken på allt vi kan ha ställt till med är så skrämmande.

Att uthålligt och uppriktigt försöka återställa och återbetala sina moraliska skulder är en naturlig del av varje verkligt lärjungaskap.

Bön och meditation

Vi söker nu en medveten, personlig och nära relation med Kristus. Vi avsätter regelbunden tid för bön och meditation. Vi ber den Helige Ande att leda och lära oss. Vi ber som heliga Birgitta: "Herre visa mig din väg, och gör mig villig att vandra den."

Vi söker stillhet, för att lyssna med våra hjärtan till Gud, och låta Honom göra sitt verk i oss.

Genom sann, daglig omvändelse och bön ökar vår medvetenhet av vad det innebär att acceptera och göra Guds vilja – till skillnad från att be om "nåden att få göra som jag själv vill".

Att be kan kännas svårt. Men kom ihåg: "Be som du kan, inte som du inte kan" och "Det enda sättet att be, är att *be*. Det enda sättet att be väl är att be *ofta*." (Abbot John Chapman). Bön är en *gåva*, som Anden ger till den som ber.

Dela med sig

När vi följer Jesus blir vi "världens ljus" – vi synliggör något som alla människor har rätt att få veta: Herren har friköpt oss alla, priset är betalt! Han har besegrat döden och ger oss Liv i överflöd! Himmelriket är nära, omvänd er och tro Evangeliet! Låt försona er med Gud!

Så länge vi döljer detta ljus, kommer Kyrkan att fortsätta tappa mark. Men framför allt kommer människor att missa möjligheten att försonas med Gud. Vi skall alla bära ut budskapet om försoning och fred – men först måste vi se till att själva bli försonade med Gud, med andra och med oss själva.

”TAG OCH LÄS”

AUGUSTINUS VÄNDE OM – TILL SLUT.

EN AV KYRKOHISTORIENS MEST BERÖMDA OMVÄNDELSE ÄR DEN HELIGE AUGUSTINUS AV HIPPO SOM BLEV EN AV DE VIKTIGASTE TEOLOGERNA OCH KYRKOFÄDERNA, FAST HAN VAR 32 ÅR GAMMAL NÄR HAN BLEV KRISTEN.

Augustinus (354 – 430) föddes i Tagaste i norra Afrika. Hans mamma hette Monica och var en hängiven kristen. Senare i livet skulle Augustinus förstå vad en moders enträgna förbön kan åstadkomma.

Augustinus var mycket begåvad och beläst. Han studerade, och arbetade senare som lärare i Milano i Italien. Han hade också en längtan efter sanning, efter kunskap om Gud, om människans plats i världen och om hur livet skulle levas.

Som många andra tog han avstånd från moderns religion, och gick med i en rörelse som kallades manikéerna, efter grundaren Manes. Det var en sekt vars lära byggde på gnosticism: tron att själen är som en fånge i kroppens och materians onda fångelse, och kan frigöras endast genom rätt kunskap, gnosis på grekiska.

Ett av Augustinus argument mot kristendomen var att Bibelns texter var alldeles för enkla, för oraffinerade för en filosofiskt lagd person. Ett annat problem var hans utomäktenskapliga relation till en kvinna, och deras gemensamma son. Denna relation gjorde också att Augustinus tillhörde de lägre skikten inom manikéernas sekt, där all sexualitet sågs som ond.

Augustinus fortsatte dock sitt sanningssökande, och efter att ha konfronterat manikéernas högste ledare med sina frågor, förstod han att sektens lära var förljugen och inte ledde människan på rätt spår.

I Milano mötte Augustinus biskopen Ambrosius – en imponerande figur som

ledde sin flock med andlig kraft och filosofiskt skarpsinne. Nu började Augustinus verkliga kamp. Han anade att den kristna tron erbjöd den sanning som han desperat längtade efter – samtidigt insåg han vilka konsekvenser det skulle få för honom att bli kristen.

Mamman Monica hade tvingat Augustinus att lämna sin älskarinna, och arrangerat ett framtida äktenskap med en mycket ung flicka. Augustinus sörjde den brutna relationen, och tröstade sig med en ny älskarinna i väntan på att hans fästmö skulle bli giftsmogen. Det var alltså inte bara filosofiska invändningar som skilde Augustinus från Kristus. Kravet på kyskhets var ett rejält problem för honom.

Augustinus som biskop i Hippo, av Sandro Botticelli.

Augustinus är känd för att ha formulerat bönen: ”Gud, gör mig kysk – men inte än!”

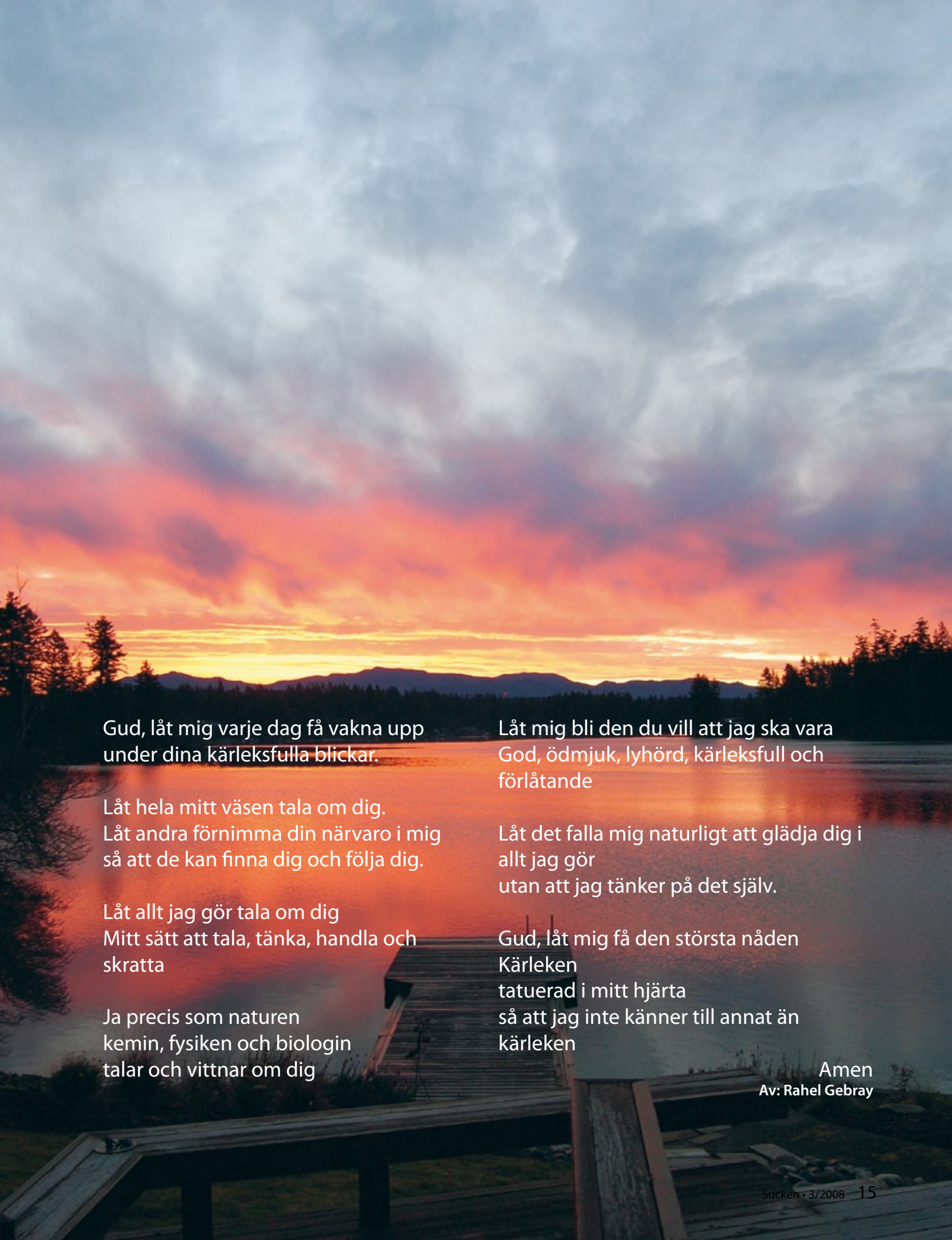
Den unge Augustinus hamnade nu i en djup kris. Han drogs nu till kristendomens klarhet och kraft, som han mötte i Ambrosius och i berättelsen om den helige Antonius liv – men han fann det omöjligt att ta steget.

I självbiografen *Bekännelser* berättar Augustinus om vändpunkten. Sittandes i en trädgård, med tanken på ett avgörande tryckande inombords, hör han en barnröst som sjunger: ”tolle lege, tolle lege” – tag och läs. Augustinus plockar upp boken med Romarbrevet och läser på måfå i kapitel 13: *Låt oss leva värdigt, som det hör dagen till, inte med festande och drickande, inte med otukt och orgier, inte med strider och avund. Nej, ikläd er Herren Jesus Kristus, och ha inte så mycket omsorg om det jordiska att begären väcks.*

Där och då skedde det som bara Gud helt kan förstå: Augustinus gav upp sitt ”försvar” och valde att lämna allt för att tjäna Gud med hela sitt hjärta, sin tid och sin begåvning. Han återvände till norra Afrika, där han blev präst och så småningom biskop. Han sålde allt han ägde, gav pengarna till de fattiga och startade en klosterörelse.

Augustinus förklarade och försvarade ivrigt den katolska tron i tal och skrift fram till sin död, och blev alltså en av de mest betydelsefulla kristna författarna genom tiderna. Så kan det gå...

Av: Kristoffer M och Belita Toppo

Gud, låt mig varje dag få vakna upp
under dina kärleksfulla blickar.

Låt hela mitt väsen tala om dig.
Låt andra förnimma din närvaro i mig
så att de kan finna dig och följa dig.

Låt allt jag gör tala om dig
Mitt sätt att tala, tänka, handla och
skratta

Ja precis som naturen
kemin, fysiken och biologin
talar och vittnar om dig

Låt mig bli den du vill att jag ska vara
God, ödmjuk, lyhörd, kärleksfull och
förlåtande

Låt det falla mig naturligt att glädja dig i
allt jag gör
utan att jag tänker på det själv.

Gud, låt mig få den största nåden
Kärleken
tatuerad i mitt hjärta
så att jag inte känner till annat än
kärleken

Amen
Av: Rahel Gebray

Framtidskongress 2008

Under en helg i mitten av november samlades ett femtiotal engagerade SUKare för att diskutera förbundets framtid.

SUKs framtidskongress 2008 gick av stapeln 14 – 16 november, på stiftsgården Marielund utanför Stockholm. Liknande samlingar har hållits 1994, 1998 och 2003. Temat för i år var "Hur skall SUK se ut år 2012?"

Under helgen hölls ett antal diskussionspass i smågrupper. För att få igång diskussionerna fick deltagarna ta ställning till olika scenarier – tänkbara situationer som SUK kan vara i år 2012. Scenarierna belyste relationerna mellan förbundets olika delar och nivåer, samt relationerna till andra viktiga medaktörer såsom stiftet och staten.

Målet var alltså inte att ta några egentliga beslut, utan att reflektera och väcka diskussion kring SUKs framtid. Diskussionerna ledde dock fram till en mängd förslag som dokumenterades och kommer att läggas fram som underlag för årsmötet och riksstyrelsen att arbeta mot.

Under lördagen fanns Msgr. Mirosław Dudek på plats för att delta i diskussioner som biskopens representant.

Särskilt uppmärksamhet gavs då åt relationen mellan SUK och Stockholms katolska stift – alltså Katolska Kyrkans

officiella gren i Sverige. Hur långt skall SUK värna sin självständighet gentemot stiftet? Hur mycket skall stiftet förlita sig på SUK när det gäller barns och ungdomars utveckling som katoliker?

Det stod klart att denna relation inte är helt enkel, och att en tätare kontakt med stiftet är önskvärd.

Andra frågor som behandlades under kongressen var de nationella gruppernas roll inom SUK; hur vi kan förbättra gemenskapen och integrationen i förbundet, samt hur man kan säkra verksamheten på regionsnivå.

Ett återkommande tema var behovet och längtan att få en fördjupad kunskap och erfarenhet av Kyrkans tro.

Deltagarna kom från hela Sverige och representerade den mångfald av nationaliteter och riter som ryms inom Kyrkan. Med fanns också kanslipersonal och representanter från riksstyrelsen, samt stiftsundomspäst och -syster.

Lördagkvällen avslutades med välbehövlig dans och lek efter många timmars sittande. Tid gavs också under helgen åt bön, tillbedjan och mässfrände.

Detta var SUKs första större evenemang i Marielunds nybyggda "ungdomsgård" – ett fräscht och välplanerat hus som förhoppningsvis kommer att se många livaktiga SUK-aktiviteter i framtiden .

Några av kongressens föreslagna riktlinjer:

- **SUKs verksamhet** skall genomsyras av "Mod och Mission" även i framtiden. Vi är en katolsk ungdomsförening. Katolsk tro och liv skall ha främsta platsen i allt vi gör.
- **Kommunikationen** inom SUK måste bli tydligare och effektivare.
- **De nationella grupperna** skall finnas kvar, men lever vidare på eget initiativ. SUK tar inte initiativ att upprätta eller upprätthålla nationella grupper med "konstgjord andning".

Förhoppningen är nu att engagerade medlemmar skall sätta sig ned och skriva motioner (förslag på hur SUKs verksamhet och struktur kan förbättras) som kan behandlas under årsmötet, som kommer att hållas i mars 2009. ❀

Text & bild: Kristoffer M

Dokumentationen från kongressen finns på www.suk.se

Ur Arkivet

Tidningen Suck #7, 1972 handlar om ekumenik. Unga kristna från olika samfund har vandrat och sjungit tillsammans. På omslaget syns den unga poeten och författarinnan Ylva Eggehorn. Man kan fråga sig hur ekumeniken utvecklats sedan dess?

Ett korståg till Riksmötet

Av CURT CARLSSON (text)

GÖTEBORG: För femte gången har kristna ungdomar från missionsförbundet, baptisterna, frälsningsarmén, svenska- och katolska kyrkorna genomfört en fotvandring i Sverige. Ett "korståg" från Lysekil till Göteborg på sex dagar.

På onsdagen kom 34 skavsårsfria och oförskämt pigga gängare till Saltholmens brygga i Göteborg. Med ryggsäckar, fottriktiga skor och ett sinnrikt tråkors i täten gick de den sista återstående dryga milen in till domkyrkan längre in i staden.

VÄNTADE

Där väntade bland många andra biskop Bertil Gärtner (han vandrade inte) som predikade på det stora allkristna mötet (G 72) högtidsgudstjänst. De var framme vid sitt mål och var trots allt glada för det.

Äldre medlemmar inom varje samfund har tidigare inte träffats på en gång förrän i Göteborg samma dag de 34 vagabonderna angjorde Saltholmsbryggan.

Det Märkliga med G 72-mötet ligger bland annat i att man nu för första gången i historien kan mötas under samma tak, 1972.

FÖREGÅNARE

— Vi har vandrat fyra gånger tidigare, eller Bohuslän och Göteborg rättare sagt.

Den 4 augusti. Samling. Första dagen Lysekil till Ellös på Orust. Sedan fram över vattnen via Möllösund, Kyrksund, Stenkyrka, Klädesholmen, Donsö (där fuskvilde man en hel dag) och så Göteborg.

Ungdomarna anser att fotvandringen förenar nytta med nöje. Den bibliska tanken att de är på väg mot sin Herre har sin betydelse, betonar de, att de får motion är en annan bevekelsegrund.

SAMFÖRSTÅND

— Det viktigaste är nog att vi träffas under kamratliga former. Vi pratar ut om de fördomar vi kan ha om varandra, förklarade Marcel Taverne och ungdomarna instämmer.

Han sade att äldre personer inom samfunden har svårare att acceptera olika uppfattningar. Det är något av fastlåsta positioner. Därför är det inte så underligt att det blev ungdomarna som visade vägen mot större samförstånd mellan de olika samfunden.

TRÄKORS

— Fotvandring är ingen tävling betonade han. I detsamma satte i lönner sig i rörelse med en hastighet som förvånade. Marcel Taverne fick avbryta samtalet och försvann in bland de övriga.

De första kilometerna mot centrum formerade sig vandringen som deltagarna i ett maratonlopp. Klungor här och var, med träkorset i spetsen. Närmare sta'n slöt man sig samman och intaget i domkyrkan sköttes perfekt.

GOTLAND

1970 flydde man fastlandet och gick på Gotland. Förra året uppe i Dalarna och i år blev det Lysekils

SUCK

TIDNING FÖR SVERIGES UNGA KATOLIKER ÅRG. XIX NR.7

FOTVANDRING, PERSONLIG FUNDERING...

När jag tänker tillbaka på den vecka som jag fick nöjet att få gå med i den ekumeniska fotvandringen uppfylls jag av en skön värme. En värme som jag fick utav att få vara ungdomar från många olika samfund. Att få vandra med dem, att leva tillsammans och att få praktisera ekumenik med dem. Som katolik hade jag väldigt många uppfattningar om hur frikyrkliga människor var och inte mig hur fel vi hade tänkt om varandra. Temat för fot-

vandringen "främlingskap" fick aldrig någon chans att förverkligas. Någoting drev oss tillsammans. Någoting gjorde att vi kunde ta varandra i hand och sjunga och skratta tillsammans. Fotvandringen slutade där G-72 började. Jag var väl förberedd. Praktisk ekumenik hade jag upplevt. Med en sådan upplevelse i bakfickan kan man ju stå ut med kristna som bara pratar ekumenik.

CS

LEDARUTBILDNING

SUK anordnar sedan länge ledarutbildning i två steg för ungdomar. Utbildningen skall att inspirera och ge dig tips, idéer och verktyg för bra ledarskap.

Ledare inom SUK behöver till exempel veta hur man planerar och genomför ett läger, hur man tar ansvar, hur man möter andra i grupp osv.

Utbildningen vill också utveckla dig som ledare på ett högre plan, genom att

betona vikten av personligt ledarskap och ansvar i Kyrkan.

Vi satsar just nu på att vidareutveckla våra kurser och utbildningar i samarbete med bl a studieförbundet Bilda och Newmaninstitutet (Jesuitordens skola).

Ett nytt inslag i utbildningen är utbildning i förebyggande av sexuella övergrepp. Detta är en viktig del av stiftets Beredskapsplan mot övergrepp.

Gå in på www.suk.se och läs mer om vårens ledarutbildningar!
Första tillfället är 17 – 18 januari i Stockholm: steg 2
(du behöver inte ha gått steg 1).
Kostar 150 kr, medlemmar får reseersättning.

Volontärer sökes!

Den 8 – 12 juli 2009 går den internationella körfesten Pueri Cantores av stapeln i Stockholm. Det är ett stort arrangemang som lockar körer och besökare från hela världen. Vi söker dig som vill hjälpa till som något av följande:

- guide/värd för en kör under festdagarna
- värd vid gudstjänster/events
- vägvisare till/från events
- bemanning i körfestkansli
- skyltmålare
- sorterare av konferensprylar
- praktiska fixare i största allmänhet

Läs mer om Körfesten på www.puericantores.se/congressus
Volontärerna förbereds vid några samlingar under våren.
Anmäl dig till info@puericantores.se.

Uppge namn, ålder, ev. körerfarenhet, adress & telefon där du kan nås.

Bilda

Nya kompisar

SUK har gått med i studieförbundet Bilda. Det låter kanske inte så spännande, men faktum är att samarbetet öppnar upp nya möjligheter för SUK att utvecklas. Sucken har träffat Dominique, som ser till att samarbetet får en bra start.

I Sverige är folkbildning mycket populärt. Staten stöder initiativ där folk samlas för att lära och utvecklas tillsammans – till exempel i studiecirklar och liknande. Detta statliga stöd förmedlas genom en rad studieförbund, med olika intresseområden och olika kompetens. Ett sådant studieförbund är Bilda, som startades 1947 av några frikyrkliga ungdomsförbund.

Med åren anslöt sig fler frikyrkor till Bilda. Sedan 1970-talet är även en grupp ortodoxa kyrkor med i förbundet. Och nu har alltså SUK blivit medlem i Bilda. För att ge samarbetet mellan SUK och Bilda en bra start, har Bilda anställt Dominique Ostrowski som projektledare.

Bilda präglas mycket av svensk frikyrkotradition, men i och med samarbetet med de ortodoxa kyrkorna har perspektivet breddats.

– Det finns en stor öppenhet och förväntan på samarbetet med SUK, säger Dominique. Därför är man noga med att kontakterna skall bli stabila och bra.

Bilda har konsulenter runt om i landet som stöder grupper och cirklar. Dominique har ordnat möten mellan Bildakonsulenterna och SUKs konsulenter.

Målet är att alla SUKs grupper skall få information och instruktioner om hur de skall gå till väga för att få det stöd som Bilda kan erbjuda.

Just nu håller Dominique dessutom på att förbereda de utbildningar som SUK och Bilda skall hålla i början av 2009 för ledare inom SUK. Utbildningens innehåll kommer att utformas av föreläsare från Bilda, medan SUK ordnar det praktiska runtomkring. Detta är ett exempel på hur Bilda kan hjälpa till att höja kvaliteten på SUKs arbete, även på region- och nationell nivå.

Vad förväntar sig Bilda från SUK? Inget mer än att varje grupp regelbundet rapporterar in de timmar som man träffats. Man får listor från Bilda, fyller i och skickar in – dessa listor bestämmer i sin tur hur mycket pengar Bilda får från staten. Om staten ser att Bilda stödjer många aktiva grupper, då finns det också mer pengar att arbeta med kommande år.

Dominique förklarar att varje lokalförening i SUK bör ta chansen och verkligen använda sig av Bilda. De flesta grupper kan få stöd: undervisningsgrupper, teater- och musikgrupper, bibelstudiegrupper – ja alla grupper med syfte att lära och utvecklas tillsammans.

Någon grupp behöver kanske hjälp att komma igång och hitta strukturer, en annan letar efter en replokal för sin musikverksamhet, en tredje behöver betala lägergård för nästa konfaläger. Bilda kan hjälpa till såväl finansiellt som med inspiration och erfarenhet för alla tre. Det gäller bara att gruppen redan innan är registrerad och rapporterar sina timmar till Bilda.

Vissa tänker kanske att deras grupp inte behöver särskilt mycket stöd. Dominique påminner om att också grupper med enkel verksamhet kan planera och tänka stort:

– Tänk att ni har träffats och läst Bibeln i ett år, och kanske drömmer om att åka till det Heliga Landet på studieresa, då kan ni söka bidrag från Bilda!

Dominique var tidigare i höst på besök i Israel/Palestina och det studiecenter som Bilda har i Jerusalem. Målet var att undersöka möjligheten att göra pilgrims- och studieresor dit med SUK i framtiden – en av många spännande möjligheter med det påbörjade samarbetet. ✻

Text & bild: Kristoffer M

PÅ GÅNG I REGIONERNA

SUKs-S

1 februari: SUKs-S årsmöte kl. 16.00 i Ansgarssalen, Vår Frälsares församling i Malmö. Var med och påverka vårt ungdomsarbete! Alla medlemmar i våra lokalföreningar har rösträtt.

19-22 februari: Konfirmandläger. "Att leva kristet i vårt demokratiska samhälle - om 10 Guds bud". Göransborgs scoutgård utanför Höör. Kostnad: 300:- Anmälan senast 9/2 till Diakon Björn Håkonsson Tel. 046 – 18 89 00 / diakonenspost@speed-mail.se. Arr. St:a Maria Folkhögskola och SUKs-S

6-8 mars: Ministrantdagar i Mariavalls kloster. "Mässan förenar folk från alla jordens hörn". Ministranter i alla åldrar välkomna. Kostnad: 100 kr (gratis för extra syskon). Anmälan senast 23/4 till Diakon Björn Håkonsson (se ovan).

Lördag 28/3: Konfirmanddag i Vår Frälsares församling i Malmö. Tema: Fastan, fest och solidaritet. Anmälan senast 23/3 till Diakon Björn Håkonsson (se ovan).

Kontakt: Barn- och ungdomskonsulent Erika Wickenberg
Mejl: erika.wickenberg@suk.se

KESÖ

Kontakt: Kim Gonzalez
kim@suk.se

SUK Väst

Kontakt: Barn- och ungdomskonsulent Erika Wickenberg
Mejl: erika.wickenberg@suk.se

MJUK

21 februari: Årsmöte
Kontakt: gabaltun888@hotmail.com

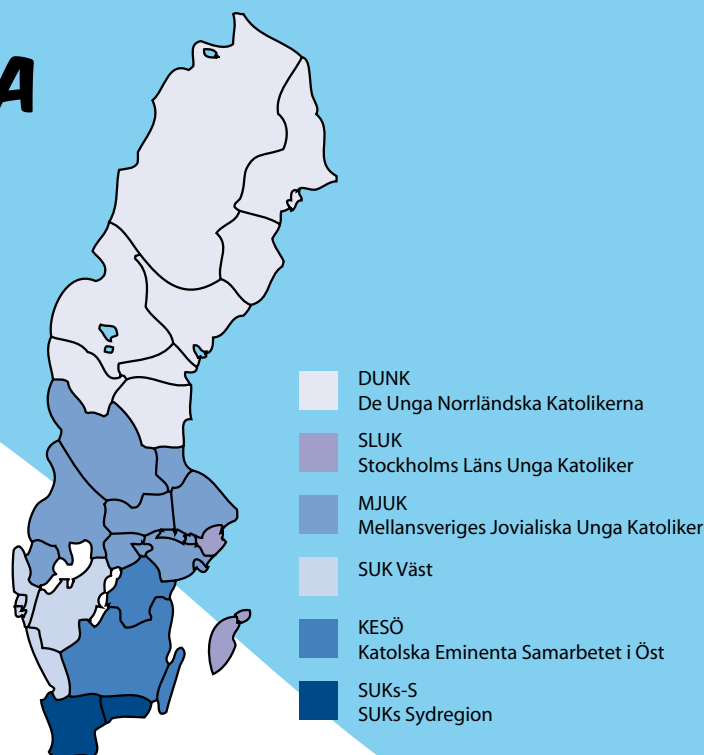
DUNK

28 februari: Årsmöte
Kontakt: offe_johansson@hotmail.com

PUKIS

Polska Unga Katoliker i Sverige

Mars: Reträtt i Angered
24 – 26 april: Läger med årsmöte, Östgötagården
Kontakt: Ordförande Maria Bialobrzaska
Mejl: maria@pukis.org

SLUK

Lördagen den 17/1: Utbildning i beredskapsplan vid sexuella övergrepp, samt konflikthantering. Ungdomshuset Quo Vadis, kl. 9 – 16. Utbildningen är gratis. Vi bjuder på lunch och fika.
OBS! Denna utbildning är obligatorisk för alla som vill vara ledare i SLUK.

Anmälan görs med mail till sluk@suk.se, eller sms till 070 – 415 20 11. Ange namn, kön, födelseår, mailadress, telefonnummer samt om du är vegetarian eller har allergier/handikapp.

Info och anmälan: www.sluk.se
Kontakt: cecilia.bergman@suk.se

Vecka 9, sportlovet: En skidresa till Kungsberget under en heldag. Datum ännu ej bestämd. Mer info på SUK:s hemsida. Barnaktivitet är också inplanerad. Mer info kommer.

28 februari: SLUKs årsmöte. Kl. 14. Plats ej bestämd, för mer information gå in på SUK:s hemsida under region/SLUK.

Geez Rite

Eritreanska och Etiopiska Katolska Ungdomsföreningen

Mars (datum ej satt): Reträttläger

Kontakt: Asfaha Kidanemariam
Mejl: asfaha.kidane@katolskakyrkan.se
Tel: 0739 – 52 09 75

Nudelrestaurang nära skolan

Gustav med studenter från skoleuppsättningen av "Lejonkungen".

Husen i stan lyser om natten

Gustavs hopfällbara badrum.

Vardagsrum å la Japan, hemma hos familjen Sagawa.

EN SVENSK I JAPAN

Gustav Ahlman om livet som utbytesstudent långt hemifrån.

Att första gången sätta sin fot på japansk mark är som att kliva in i en helt ny värld. Man fascineras av precis allt: snabbmatsbutikernas utbud av risbollar inrullade i sjögräs; de överallt märkligt utplacerade läskautomaterna; den ibland nästan överdrivet artiga befolkningen och den kontrastrika kombinationen av storslagen bergsnatur och överbefolkade storstadsmetropoler. Mitt intresse för Japan väcktes under högstadiet då jag fascinerades av japanska tv-spel, men på plats i Japan känns den sortens verklighetsflykter ganska överflödiga.

Större delen av min tid går än så länge åt till att försöka lära mig det japanska språket. Det går stadigt framåt, även om det verkar omöjligt att bemästra språket helt. Livet i Japan ger många extra tillfällen att öva språket. Att skaffa mobilabonnemang, småprata med frisören och att försöka hänga med i TV-nyheterna är bara några exempel. Givetvis gäller detta även församllingslivet i S:t Franciskus katolska församling som jag tillhör. Att lära sig mässordningen och rosenkransen på japanska gick ganska snabbt, men predikan får jag än så länge inte ut särskilt mycket av. Samtalen vid kyrkkaffet går dock ganska smidigt tack vare alla vänliga församllingsmedlemmar som hjälper mig att fylla i när jag tappar bort orden. Och att försöka sig på tidegården samt bikta sig på japanska är intressanta utmaningar.

Eftersom studierna är väldigt intensiva har jag inte hunnit resa runt så mycket i landet ännu, men jag har i alla fall tillbringat en helg vid ett franciskankonvent i grannprefekturen Gunma. Konventet ligger på en sluttning strax invid de skogsbeklädda bergen. Att första gången byta ut storstaden mot en miljö som Franciskus själv helt klart hade föredragit var en fantastisk känsla. I konventets trädgård fanns även en otroligt realistisk korsvägsandakt bestående av fjorton fullskaliga betongskulpturer. Den kan inte ha varit lätt att få på plats, men att be invid den kändes nästan som att titta på The Passion of the Christ. På vägen till konventet stannade vi även till i Ashikaga och såg japans äldsta skola samt kikade in i ett buddhisttempel.

På det hela taget är det en mycket spännande upplevelse att lämna den svenska vardagen för ett så annorlunda och intressant land som Japan. Om det är någon som funderar på att tillbringa ett år som utbytesstudent så är detta något jag kan rekommendera varmt. Det spelar ingen roll var någonstans i världen det sker – så länge det finns en katolsk församling i närheten så kan man alltid känna sig precis som hemma. 🌸

Text & bild: Gustav Ahlman
Japanbloggen: gahlman.blogspot.com

Den perfekta gåvan

Tre framgångsrika bröder möttes för att samtala om sina framgångar och vilka fina gåvor de gett sin mor på 80-årsdagen.

Den förste brodern sade: "Jag gav henne en lyxutrustad Mercedes".

Den andre brodern sade: "Jag köpte en enorm drömvilla åt henne".

Den tredje brodern log och sade: "Men jag gav henne ändå den bästa gåvan! Ni minns kanske att mamma älskade att läsa i Bibeln när hon var yngre och fortfarande kunde se ordentligt. Jag hittade en papegoja som specialtränats i tolv år av en grupp bibelforskare – den kan recitera hela Bibeln! Mamma behöver bara säga vilken vers hon vill

höra, så rabblar papegojan upp den. Kort efter brödernas träff fick de var sitt tackkort från mamman:

"Käre Mikael – villan du byggt är alldeles för stor. Jag använder bara ett rum, men får ändå städa hela huset."

"Käre Johan – jag är för gammal för att åka omkring och stannat helst hemma. Jag har ingen användning för din Mercedes."

"Käre Anders" skrev hon till den tredje, "Du är min favoritson. Du vet precis vad din mamma tycker om. Jag kokte hönan i onsdags, och den var fantastiskt läcker!"

Jonas val

Lilla Elsa diskuterade valar med sin lärare. Läraren sade att det är fysikaliskt omöjligt för en val att svälja en människa, eftersom valar har väldigt smala matstrupe, trots att de är så stora.

Elsa påpekade att Jona svaldes av en val.

Läraren svarade att en val omöjligt kan svälja en människa – det går bara inte.

Då sade Elsa: "När jag kommer till himmelen skall jag fråga Jona!"

Läraren sade: "Men tänk om Jona är i helvetet då?"

Elsa svarade: "Då får du fråga honom!"

Sätt din lit till Gud

Hasse har förlorat allt i finanskrisen. Hans företag har gått i konkurs och han har skulder upp över öronen. I sin desperation vänder han sig till Gud:

"Gode Gud, snälla hjälp mig. Jag har förlorat mitt företag, och om jag inte får pengar snart kommer de att ta huset ifrån mig också. Snälla, låt mig vinna jackpot på lotto!"

När lottodragningarna är över har Hasse inte vunnit ett öre. Han ber igen:

"Gud, snälla, låt mig vinna på lotto. Företaget och huset är borta, snart har jag inte ens bilen kvar!"

Ännu en lottodragning görs, men Hasse har fortfarande ingen tur.

Han faller på knä med tårar forsande ner för kinderna:

"Min Gud, varför har du övergivit mig? Jag har förlorat allt jag äger – min fru och mina barn svälter. Jag ber dig inte ofta om hjälp, och jag har alltid tjänat dig så gott jag kunnat. SNÄLLA, låt mig bara vinna denna enda gång, så att jag kan få ordning på mitt liv igen!"

Plötsligt bländas han av ett himmelskt ljus, och Guds röst får hela hans väsen att skaka:

"Hasse, det är fint att du sätter allt ditt hopp till mig såhär i bönen. Men, du kan väl åtminstone köpa en lott?"

Avsändare:

SUK

BOX 4007

102 61 Stockholm

Bli Medlem och få SUCKEN gratis!

Du blir medlem genom att
gå med i någon av SUKs
lokalföreningar,
enklast på www.suk.se.

Medlemskap är gratis i de
flesta lokalföreningar och
gäller för ett år åt gången.

Du får:

Gratis medlemstidning (Sucken
om du är mellan 13 & 28 år,
Sucketten om du är yngre).
Rösträtt vid SUKs årsmöte.
Försäkring vid SUK-arrangemang.